

Evidencijski broj / Article ID: 12980935
 Vrsta novine / Frequency: Dnevna
 Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
 Rubrika / Section:

PIŠE: **BRANIMIR POFUK/VLM**

branimir.pofuk@vecernji.net

V

ječ sam prolazak kroz urede Dubrovačkih ljetnih igara samo nekoliko dana prije završetka ovogodišnjeg festivala dokazao mi je da se tamo doista nitko, sve kad bi i želio, još nema vremena baviti pitanjem koje su mediji već načeli: tko će biti sljedeći intendant Igara? Sadašnji Ivica Prlender na tom je mjestu već jedanaestu sezonu. Zatekao sam ga kako jednoj od suradnica predaje mobilni telefon s nimalo nježnim uputama o daljnjem postupanju s osobom s druge strane veze. Prlender ima pokašasto lice koje ne rasipa grimase, ali zato riječima, kad želi, vrlo precizno zna opisati što trenutačno osjeća. Nema tu pomoći. Jesi li pročitao dvije knjige, jesi li bio u životu na dvije predstave i dvije izložbe, odmah si idiot za cifre s kojima je sve moguće i dopušteno. Samo, na krivog su se namjerili – poslovično uvijek mirnim i polutim glasom izgovorio mi je Prlender, a riječi su, zapravo, bile namijenjene nekom

prodavaču turističko-prijevoznčkih usluga koji se javio s ponudom za avionski charter let kojim s jednog mjesta na drugo treba prevesti jedan orkestar. I kao da razgovara s nekim tko nema pojma o tržišnim cijenama, ili ga za njih nije briga. Igrama je ponudio cijenu, ni više ni manje, nego 95 posto veću od tržišne – govori mi intendant koji je 2002. godine ministru kulture Vujiću i gradonačelnici Šujici kao uvjet za prihvaćanje mjesta intendanta festivala tražio da istodobno bude i ravnatelj istoimene javne ustanove u kulturi koji ima ovlasti poslovnog direktora.

NI OVCA NI MAGARAC

Da je sličan "poslovni" razgovor vođen u Prlenderovoj kancelariji, on bi u nekom trenutku ustao i zamolio sugovornika da dobro pogleda dvije ovce na jednoj, a potom dva magaraca na drugoj strani sobe pa bi ga pitao na koga mu on od tih životinja više sliči. Drvene skulpture Vaska Lipovca, izvučene iz festivalskog skladišta scenskih rekvizita, Prlenderu su, priča mi, znale pomoći i u razgovorima s najbližim suradnicima koje je također ponekad morao podsjetiti da nije ni ovca ni magarac.

Ove godine u samoj završnici Igara u središte pozornosti došla je jedna druga životinja, famozna kokoš iz "Dantone smrti". Na tu je temu Ivica Prlender još jednom želio zahvaliti borcima

Najatraktivniji trenuci ovogodišnjih igara bile su "Dantona smrt" Olivera Frlića i pijanistički recital velikog Daniela Barenboima

Ivica Prlender je povjesničar specijaliziran za povijest grada, pa ga brine ignoriranje kulture

za prava životinja koji su ga svojim upozorenjem spriječili da ne prekrši zakon, ali imao je nešto i dodati o širem društvenom kontekstu tog slučaja.

Tražeci sponzore znao sam dospjeti i u lovišta i vidio kako to izgleda. Lovci sa skupocjenom opremom dođu na čeku odakle dvogledom, među životinjama stjeranima u jedan kut lovišta, biraju koju bi upucali, nakon čega kreće licitacija s lovočuvarom o cijeni trofeja. I to se zove lov koji je potpuno izuzet iz ovog zakona koji skrbi o životinjama. Ne sjećam se da su društva koja skrbe o životinjama ikada javno otvorila to pitanje. Ja sam im zahvalan jer su mi pomogli da se ne uvalim u prekršaj, a kazne nisu male, ali to licemjerje je nesnosno – govori Prlender.

Kao povjesničar, osobito specijaliziran za povijest Dubrovnika, Prlender stvari često sagledava drukčije nego javnost pa i kultura u kojoj danas prevladava kratko pamćenje. Tako na temu odnosa Dubrovnika i Igara, odnosno grada koji kao da misli da može i bez kulture unutar svojih zidina, kaže kako to pužajući napreduje već barem četiri stoljeća, a izraženi trend stariji je od hrvatske države i počeo se očitovati još u osamdesetim godinama prošlog stoljeća.

Kad je o modernom turističkom Dubrovniku riječ, zaboravlja se da je najprije bio brend Dubrovačke ljetne

Kultura / Razgovor

**IVICA
 PRLENDER**

NISU U MINUSU Grad se prema nama ponaša kao da otmamo novac

igre, a tek onda sam grad Dubrovnik. To jednostavno vrijedi znati, ali ja ne mislim da je time grad Dubrovnik talac Dubrovačkih ljetnih igara koji će to do sudnjega dana otplaćivati. Ali, neka izvole naručiti studije neke neovisne tvrtke po međunarodno prihvaćenim metodologijama pa će vidjeti što Igre i kultura znače za Dubrovnik i njegovu budućnost i za odustajanje od suicidalna trenda da ovaj grad masovnim turizmom poništi vlastitu urbanost i vlastiti život. Svakog proljeća, kako temperature počnu rasti, novinari mi dolaze s pitanjem mogu li se Dubrovačke ljetne igre održavati u gradu koji ima toliko krčmi, lokala i restorana. Ja uvijek imam isti odgovor, jer stvari su tu jasne. Meni, a sigurno nisam jedini, Dubrovačke ljetne igre su svetinja, ali

Ako građani imaju dostojanstvene životne uvjete, onda ni održavanje ljetnih igara na otvorenom ili poluotvorenom ne može biti problem

ništa ne može biti važnije od grada. Ako građani imaju dostojanstvene uvjete života, onda ni ljetne igre ne mogu imati problem s održavanjem na otvorenim ili poluotvorenim prostorima. Međutim, ovdje se sa raznoraznih instanca, pogotovo iz turističkog gospodarstva, lokalno stanovništvo terorizira lažnim informacijama kako se ne može spavati i živjeti od turizma, a vi bolje od mene znate da kad s predstave iz veronske Arene izađe 16.000 ljudi, na dispoziciji u širem centru grada imaju otvorenih restorana s ukupno petsto mjesta, od kojih festival drži dvjesto u trajnoj rezervaciji. A nisam čuo da im ide loše, baš kao ni Salzburgu u kojem nakon koncerta nemate gdje večerati ako niste u hotelu naručili hladni obrok. I gdje se to u Veneciji, koja također gubi stanovništvo, može sjesti ispred neke gotičke palače i u dva ujutro piti i jesti? Upravo zbog takva odnosa prema Igrama njihov se intendant lani upustio u javnu polemiku s gradonačelnikom Vlahušićem koji je, kaže Priender, u lokalnim medijima nizom izjava bio generirao nešto opasno po sam festival sugerirajući građanima da svaki mjesec kraj njih prođe netko iz Igaru i iz džepa im otme barem dvjesto kuna. Reagirao sam tada sazvavši konferenciju za novinare na kojoj sam egzaktno dokazao, i to unutar samo onih parametara koji su mjerljivi kunama, da je

financijski gledano za lokalnu zajednicu ovaj festival čisti profit. Reagirao sam jer Igre je nemoguće realizirati u sredini koja živi u uvjerenju da joj oti- maš novac, a brojke kažu suprotno. Vrlo je malo od toga objavljeno, ali je kampanja bila zaustavljena.

INTENDANT SE NE BIRA, NEGO IMENUJE

Premda ovogodišnje igre još nisu završene, mediji su ovog ljeta već bili na čelu temu Prienderova nasljednika. On sam kaže kako posao intendanta ovakvog festivala nije posao s kojeg se ide u penziju i podsjeća kako je već nakon svojih sedmih Igaru otišao ministru kulture Biškupiću i rekao mu kako misli da će s osam godina i sa završenim šezdesetim festivalom biti ispunjena poželjna i pristojna mjera. Također ističe kako je intendant Igaru imenovana, a ne na javnom natječaju izabrana osoba.

Prema tome, kao što vam je dano povjerenje, tako vam bez ikakva otkaznog roka može biti i otkazano. To je situacija za koju mislim da je produktivna i dobra za obje strane. Onaj koji daje povjerenje, istina, ne može pobjeći od odgovornosti jer je izravno odgovoran, a jednako tako i onaj koji ga uskraćuje.

Druga strana je jedna-ko slobodna.

Posao se r a d i

prije svega na temelju džentlenskog dogovora i uzajamnog razumijevanja i povjerenja i ako ono postane insuficijentno, onda intendant isto tako može reći hvala, ne bih više. Došao sam na ovo mjesto 2002. kada je konstelacija političkih snaga na nacionalnoj i lokalnoj razini bila takva da su se oko profesionalca koji je prihvatljiv i jednoj i drugoj strani. Poslije nisam želio otići na način koji bi mogao biti protumačen kao da je u službi bilo čije politike, a nisam isto tako ni želio da me bilo koja politika pomete. Tako sam stjecajem okolnosti došao do četvrtog ministra, u ovom slučaju ministrice. Razgovarali smo neposredno nakon što je preuzela funkciju i rekao sam joj kad moj mandat završava, a ona je morala obnoviti to povjerenje i za ovu godinu. Dogovorili smo da mi ona do kraja intendantskog mandata, koji ističe u prosincu ove godine, daje svoje povjerenje, a ja ga prihvaćam - kaže Priender i dodaje kako mu, naravno, nije ni na kraj pameti, ako više ne bude intendant, ostajati na funkciji ravnatelja Javne ustanove na koju ga je već treći put jednoglasno postavilo Gradsko vijeće.

Prije Priendera njegov su posao obavljala dva čovjeka, a njegovi neposrednici pret- hodnici

Priender je na mjesto intendanta došao 2002. godine kad je politička situacija na nacionalnoj i lokalnoj razini bila takva da se ipak pitalo struku

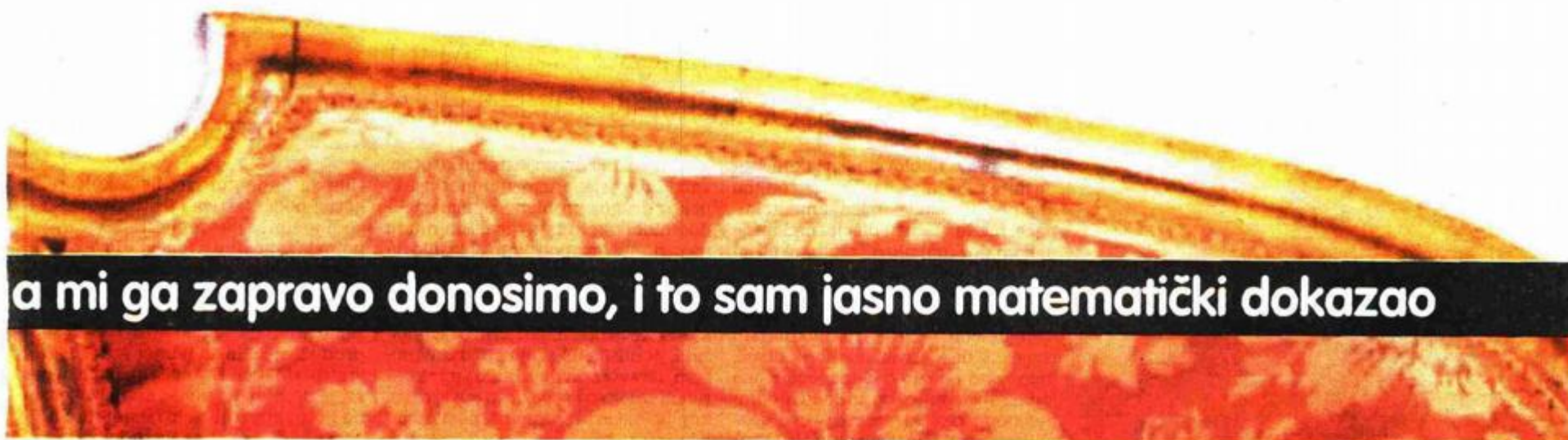

Zahvalan sam prijateljima životinja što su me upozorili da ne smijemo zaklati kokoš, ali ne mogu izdržati da ne pitam gdje su kad lovci s lovočubarima licitiraju oko cijene lakog plijena

DUGOVJEČNI INTENDANT DUBROVAČKIH LJETNIH IGARA

PRVO SU DUBROVAČKE IGRE POSTALE BREND, A TEK POTOM I GRAD DUBROVNIK

GRGO JELAVIĆ / PIXSELL

a mi ga zapravo donosimo, i to sam jasno matematički dokazao

Kultura / Razgovor

**MOJI LJUDI
 ODANI SU
 IGRAMA, A
 NE MENI KAO
 INTENDANTU**

bili su Slobodan Prosperov Novak kao intendant i Mišo Mihočević kao ravnatelj javne ustanove. Priender kaže kako bi se u tom modelu, bez obzira na osebnost personalitija njegovih prethodnika, i anđeli poklali. To što nije uspio uvjeriti lokalnu i državnu vlast da se dogovore o novom modelu kojim bi to administrativno dvojstvo ubuduće, u korist njegova nasljednika, bilo ukinuto, jedna je od stvari na koju se osvrće sa žaljenjem. Ali, dodaje kako su ga već kao dječaka odgajali ljudi koji su smatrali i ponašali se u skladu s uvjerenjem da je svaki intendant dobar onoliko ko-

Priender nije uvjerio lokalnu i državnu vlast da se dogovore o novom modelu kojim bi administrativno dvojstvo bilo ukinuto u korist njegova nasljednika

Prije mog dolaska vrijedio je model po kojem je Slobodan Prosperov Novak bio intendant igara, a Mišo Mihočević ravnatelj. Tu bi se i anđeli poklali!

Kao dječaka odgajali su me ljudi s uvjerenjem da je svaki intendant dobar onoliko koliko njegov nasljednik od njega baštini, i to je nešto čime se i danas vodim u svom radu

liko njegov nasljednik od njega baštini. Danas su ključne osobe u organizacijskom dijelu festivala iz iste retorte. Oni nisu odgajani, niti su takvi, da budu lojalni Ivici Prienderu, nego Dubrovačkim ljetnim igrama. Sve drugo bi bilo pogrešno – zaključio je naš razgovor intendant koji si je, svidao se nekome ili ne, sebi u svakom slučaju već osigurao zamjetno mjesto u povijesti igara.

MJESTO U POVJESTI IGARA
 Svidalo se to nekome ili ne, Ivica Priender svojim je 11-godišnjim mandatom već osigurao zamjetno mjesto u povijesti ljetnih igara

